

РЕШЕНИЕ

№ 7427

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6141** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу изричен отказ на кмета на Столична община /СО/ по искане за изплащане на равностойно парично обезщетение за отчужден имот, обективиран в Писмо изх. № СОА20-ТД 26-3507/1/ от 03.04.2020г.

С жалбата се твърди, че изричният отказ е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила предвидени в АПК, както и при несъответствие с целта на закона. Сочи се, че вписаната на 11.07.2019г. искова молба и обезпечителна заповед по същата - възбрана върху поземлен имот с идентификатор 68134.2813.51 по КККР е по иск с правно основание чл.649, ал.1 от Търговския закон /ТЗ/, във вр. с чл.135, ал.1 и ал.2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, съединен при условията на евентуалност с иск с правно основание чл.649, ал.2 от ТЗ във вр. с чл.34 от ЗЗД . Изразява се становище, че и при уважен иск по чл.135 от ЗЗД ищецът не става собственик на имота, респ. не е правоимащ и не може да получи обезщетение за отчуждената част от имота. Иска се актът да бъде отменен и съдът да постанови да бъде изплатено присъденото обезщетение на жалбоподателя със съдебно решение по адм.д. № 12305/2019г. по описа на АССГ.Претендира се присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител. Представена е писмена защита. Претендира се присъждане на разноските по делото, като размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с материалния интерес.

Ответникът - кметът на Столична община чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Представя писмено становище /л.5,6/. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания размер на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № СОА19-РД40-104/05.09.2019г. на кмета на СО е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.2813.332, незастроен, с площ от 481 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.2813.51, находящ се в район "В.", [улица], във връзка с реализацията на обект " Разширяване и реконструкция на [улица]в участъка от [улица]до "Околовръстен път". В заповедта е посочено, че имотът е собственост на [фирма].

С решение, влязло в законна сила на 19.12.2019г., постановено по адм.д.№ 12305/2019г. по описа на АССГ съдът е изменил по жалба на [фирма] Заповед № СОА 19-РД-40-104 от 05.09.2019г. на кмета на СО, в частта, с която е определен размера на дължимото се обезщетение за отчуждаването на имот с проектен идентификатор 68134.2813.332, незастроен, с площ от 481 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.2813.51, находящ се в район "В.", [улица], във връзка с реализацията на обект " Разширяване и реконструкция на [улица]в участъка от [улица]до "Околовръстен път", като увеличава размера на определеното обезщетение от 12164,50 лв. на 48325,10лв.

С молба до кмета на СО от 26.03.2020г., Г. Т." Е. е отправило искане за изплащане на присъденото от АССГ обезщетение за отчуждения имот по посочена банкова сметка.

С писмо, постъпило в СО на 11.03.2020г. съдия при Служба по вписванията /СВ/ е изпратил до Направление "Архитектура и благоустройство" искова молба - том 008, акт №162/2019г., възбрана - том 010, акт №266/2019г. и заличаване на възбрана - том 001, акт №176/2019г.

Исковата молба е от Г. М., като синдик на [фирма] - в несъстоятелност срещу [фирма] - в несъстоятелност и [фирма], за искиове за попълване на масата на несъстоятелността на [фирма] - в несъстоятелност, с правно основание: 1. по чл.649, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.135, ал.1 и ал.2 от ЗЗД и 2. по чл.649, ал.2 от ТЗ във вр. с чл.34 от ЗЗД и цена на иска - 130 000 лв.

С обезпечителна заповед от 20.06.2019г. Софийски градски съд /СГС/, ТО, по т.д.№ 1128/2019г. на основание чл.389 и сл. от Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/, въз основа на Определение №3414/20.06.2019г., с което се допуска обезпечение е допуснал обезпечение на иска с правно основание чл.135, ал.1 от ЗЗД, предявен по т.д. № 1128/2019г. на СГС чрез налагане на възбрана върху ПИ с площ от 5005 кв.м., находящ се в [населено място], район В., ул."В. Л. №164, с идентификатор № 68134.2813.51 по КККР.

Както исковата молба, така и обезпечителната заповед въз основа на заявления за вписване са вписани в имотния регистър на Служба по вписванията [населено място].

Главният архитект на СО с писмо е уведомил зам.кмета на СО за влязлото в сила решение на АССГ и за вписаните: искова молба и обезпечителна заповед, с която е наложена възбрана върху имота. Приел е, че е налице спор за материално право и е

указал за необходимостта да се приложи разпоредбата на чл.29, ал.2, пр.3 от ЗОБС.

С писмо от 24.04.2020г. директорът на дирекция "Финанси" е уведомил главния архитект на СО и дирекция "Инвестиционно отчуждаване", че определеният размер на обезщетението с решение на АССГ в размер на 48325,10 лв. е преведен от СО на 22.04.2020г. по сметка на СО в Общинска банка, поради възбрана на имота.

С писмо изх. № изх. № СОА20-ТД 26-3507/1/ от 03.04.2020г. кметът на СО е уведомил дружеството жалбоподател, че при извършената справка в Имотния регистър е установено, че по партидата на имота на 11.07.2019г. е вписана искова молба и обезпечителна заповед, с която е наложена възбрана върху имот с идентификатор 68134.2813.51 по КККР. Посочено е също, че предвид наличието на спор за материално право върху отчуждения имот е приложима разпоредбата на чл.29, ал.2, пр.3 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ и обезщетението се внася в банка по сметка на общината. Разяснено е, че банката изплаща обезщетението на лицето, което установи правата си по съдебен ред по нареждане на кмета на общината.

Процесното писмо е съобщено на управителя на дружеството на 10.06.2020г.. Жалбата е подадена на 17.06.2020г.

ПРАВНА СТРАНА

Разпоредбата на чл.29, ал.2 от ЗОБС, на която се позовава ответникът в оспореното писмо, предвижда, когато собственикът на имота не може да бъде установен или е с неизвестен адрес, както и в случаите, когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимото обезщетение или за права върху отчуждавания имот, обезщетението се внася в банката по сметка на общината. В тези случаи банката изплаща обезщетението на лицето, което установи правата си по съдебен ред, по нареждане на кмета на общината. Задължението по чл.29, ал.2 от ЗОБС има за цел единствено да обезпечи последващо изпълнение на парично задължение на общината към лицето, което установи правото си на собственост върху отчуждаваните имоти по съдебен ред, като за изпълнението му не е установен срок.

Съгласно чл.29, ал.3 от ЗОБС имотът се смята за отчужден от датата на плащане на обезщетението от общината. Плащане на парично обезщетение на несобственик, или на лице, за което не е сигурно, че е собственик на отчуждения имот, не би имало желанието и предписан по закон отчуждителен ефект. По тези съображения административният орган не би могъл да посочи като собственик на имота лице при представяне на документи за собственост, които пораждат съмнение относно идентичността на имота по документ за собственост с отчуждавания такъв или при наличие на спор за собственост между различни лица.

В случая ответникът се е позовал на чл.29, ал.3, пр.3 от ЗОБС - спор за права върху отчуждения имот предвид установеното наличие на вписани: искова молба и обезпечителна заповед. С исковата молба е предявен иск по чл.135 от ЗЗД /т.н. П. иск/, а с обезпечителната заповед е наложена възбрана върху отчуждения със Заповед № СОА19-РД40-104/05.09.2019г. на кмета на СО имот за обезпечаване на посочения иск.

С П. иск кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Ако искът бъде уважен, спрямо кредитора ще се счита, че

увреждащото действие никога не е извършвано. Кредиторът ще може да започне публична продажба на имота на длъжника, от която ще си събере парите, за които го е осъдил.

В случая се иска обявяване на недействителността на сключен на 02.06.2015г. пред нотариус Цв.Д. - нотариус с район на действие СРС, договор за покупко-продажба на недвижим имот, във формата на нотариален акт №27, т.2, рег.№ 1809, д.№205/02.06.2015г. , по силата на който [фирма] е продала на [фирма] поземлен имот, находящ се в [населено място], район В., ул."В. Л. №164, с идентификатор № 68134.2813.51 по КККР. Посоченият имот е идентичен с отчуждения от СО, за който се дължи процесното обезщетение. Предвид посочените характеристики на П. иск може да се приеме, че с този иск се цели уреждане на спор за права върху отчуждения имот. С уважаването на иска може да се промени титуляра на правото на собственост върху имота, в случая като се върне имота в патримониума на [фирма]. Действително с уважаването на иска ищецът по търговското дело няма да придобие правото на собственост върху процесния имот, но това е без значение за наличието на спор за правото на собственост. Правото на собственост на дружеството жалбоподател се оспорва от кредитора с твърдението, че имотът е собственост на друго дружество - [фирма], респ. спори се за собствеността. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя, че уважаването на иска няма да промени титуляра на правото на собственост по отношение на кредитора.

Целта на обезпечителното производство е да се възпрепятства възможността длъжникът в хода на процеса или преди това да се разпорежи с имуществото си и да попречи на кредитора да събере вземането си. В. е една от обезпечителните мерки, определяни от съда. Чрез нея се обезпечава изпълнението на парични вземания /притезания/. Без обезпечителната мярка има опасност съдия-изпълнителят да не открие в деня на изпълнението, никакви вещи или изобщо каквито и да е права на длъжника, с които да бъде удовлетворено вземането /притезанието/ на вискателя. При липсата на обезпечителни мерки, длъжникът може да поврежда, унищожава или укрива вещи; да погасява по давност неупражнени права; симулативно или измамно да прехвърля имуществени права с цел да осуети изпълнението върху тях. Тоест обезпечителните мерки защитават кредитора, от небрежното или умишлено поведение на длъжника. С наложената възбрана се забранява на длъжника да се разпорежда с имота/вещта, и се въвежда задължение за длъжника /собственика на имота/ да запази физическата цялост на имота, както и принадлежността му към имуществото на длъжника, тоест да не бъде продаден, дарен, прехвърлен. Или целта на обезпечителното производство е да се възпрепятства възможността длъжникът в хода на процеса или преди това да се разпорежи с имуществото, по отношение на което е налице спор за материално право и да се попречи на кредитора да събере вземането си, както е в настоящия случай.

Предвид изложеното съдът намира, че ответникът е приложил правилно посоченото в писмото правно основание, тъй като от представените по делото доказателства се установяват конкуриращи се права за правото на собственост. Наличието на вписани: искова молба по чл.135 от ЗЗД и възбрана, като обезпечителна мярка за иска по чл.135 от ЗЗД обуславят наличието на спор за собственост, както и за спор за правото върху дължимото обезщетение, тъй като правото на собственост и правоимащото лице може да се променят и към момента на плащане на обезщетението не са установими безпротиворечиво.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за неоснователна. Оспореният акт е правилен и не следва да се отменя.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноси следва да бъде уважено за сумата в размер на 100,00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Искането на жалбоподателя за присъждане на разноси е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу изричен отказ на кмета на Столична община по искане за изплащане на равностойно парично обезщетение за отчужден имот, обективиран в Писмо изх. № СОА20-ТД 26-3507/1/ от 03.04.2020г.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Столична община сумата от 100,00 лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: